గోరంతదీపం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

"**ఏంలేదు**. ఆ సీడీల్లో `ఆనంద్` సినిమా పాటలది లేదా? ఆ పాటలు బాగుంటాయి" అన్నాడు మాట మారుస్తూ.

"ఓ మర్చిపోయా రాత్రి రూములో వింటూ అక్కడే వదిలేశా అనుకుంటా" అన్నాడు రవి.

దోవలో అంతా రవి ఏవో కబుర్లు చెపుతూనే ఉన్నాడు. సబ్ కలెక్టర్ ఆఫీసు చాలా బిజీగా ఉంది. లోపలికి వెళ్ళారు ఇద్దరూ.

"పావుగంట కూర్చోండి పిలుస్తాను" అన్నాడు కలెక్టర్‌గారి పి.ఏ.

కాసేపయ్యాక పిలుపు వచ్చింది. లోపలకు వెళ్ళారు ఇద్దరూ, సబ్ కలెక్టర్ పేరు `గోపాల్ శ్రీనివాసన్` తెలుగు ఇప్పుడిప్పుడే నేర్చుకుంటున్నాడు. కొంచెం పట్టి పట్టి మధ్యలో ఇంగ్లీషులో మాట్లాడతాడు. అంజలిని పరిచయం చేశాడు రవి.

"మన గవర్నమెంట్‌కి ఒక హౌసింగ్ స్కీమ్ ఉంది రవి. నువ్వు విరాళాలు ప్రోగు అవ్వట్లేదని దిగులు పడొద్దు. నీ ఐడియా నాకు చాలా నచ్చింది. తక్కువ స్థలంలో ఎక్కువ ఇళ్ళు కట్టవచ్చు. అందుకే నేను సంబంధిత ఆఫీసర్లతో మాట్లాడాను. ఒక్కో ఇంటికి లక్షన్నరవరకు ప్రభుత్వం ఇస్తుంది. మిగతా ఎమౌంటు ఎలా?" అన్నారు గోపాల్.

"ఈ మాత్రం చేశారు చాలు సార్. నాకు ముందునుంచి కూడా ప్రతి ఒక్కరి పేరు మీద కొంత బ్యాంకు రుణం తీసుకుందామనే ఉంది. ఎందుకంటే ఫ్రీగా వస్తున్న కొద్దీ వాటి విలువ తగ్గిపోతుంది. మన కష్టంతో సంపాదించుకోవాలన్న తపన తగ్గిపోయి ఎంతసేపూ ఎవరో సాయం చేయాలనే ఎదురు చూస్తారు" అన్నారు రవి.

"ఐ ఎగ్రీ విత్ యు. ఎవరెవరికి ఇళ్ళు కడుతున్నారో వాళ్ళ పేర్లమీద బ్యాంకులో ఎకౌంటు తెరవండి తర్వాత వాళ్ళ అప్లికేషన్ నింపాలి" అన్నాడు గోపాల్.

"ఫారిన్‌లో ఉండే చాలామంది కూడా డబ్బులు పంపుతామంటున్నారు. దానికోసం ప్రగతి అని ఒక ఎకౌంటు తెరిచాను బ్యాంకులో. మా ఊళ్ళో నీటి సమస్యలేదు కానీ, మంచినీళ్ళు అన్నిచోట్లా రావు. అందుకని ట్యాంక్ కట్టించాలనుకుంటున్నా.

పాదుపు కార్యక్రమం కూడా బాగా జరుగుతుంది. పెస్టిసైడ్స్ తక్కువ వాడాలని, మా ఊళ్ళో ఒకతను బైయోమెన్యూర్ తయారు చేసి వర్మీ కల్చర్‌తో ఎరువు కంపోస్టు వాడుతున్నాడు. దానిగురించి ఇంకా జనాల్లోకి ఎక్కించాలి" అన్నాడు రవి.

"ఐ యాం రియల్లీ ప్రౌడ్ ఆఫ్ యువర్ థింకింగ్ రవి. నీలాంటి వాళ్ళు చాలా తక్కువమంది ఉన్నారు మనదేశంలో. నేను చెప్పిన పనుల ప్రోగ్రెస్ గురించి నాకు చెపుతూ ఉండు" అన్నారు గోపాల్.

అతని దగ్గర సెలవు తీసుకుని బైటకు వచ్చారు. రవిని చూస్తే చాలా గర్వంగా, ముచ్చటగా అనిపించింది అంజలికి. తను ఏ విషయం మాట్లాడుతున్నా ఎంత ఫాసినేట్‌గా, ఉత్సాహంగా మాట్లాడతాడో.

"నేను మీకు ఏ రకమైన హెల్ప్ చేయలేదు. నేనేదో చేస్తానని చెప్పాలని తీసుకొచ్చారు" అంది అంజలి.

"నిన్ను కిడ్నాప్ చేస్తున్నాను ఇప్పుడు. అలా అని చెపితే రావుకదా అందుకని అబద్ధం చెప్పి తీసుకొచ్చా" నవ్వాడు రవి.

"అబ్బా నిజం చెప్పండి"

"నిజమే చెపుతున్నా ఇప్పట్నుండి సాయంత్రందాకా నాతో ఉండాలి. నామీద అలిగి నా ఫోన్ తీయనందుకు నీకు పనిష్మెంటు. ఎక్కడికి వెళుతున్నాం? ఏం చేస్తున్నాం అని అడగకూడదు అన్నాడు రవి కార్ స్టార్ట్ చేస్తూ."

"ఇది కూడా అప్పుడు సముద్రం దగ్గరం తీసుకెళ్ళారు అలాంటి సర్ప్రైజేనా?" అంది అంజలి.

"ఊహూఁ అలాంటిది కాదు. ఇది కేవలం నాకోసం అని కాసేపాగి అడిగాడు రవి 'నిజం చెప్పనా అంజలి'

"ఏంటి ఆగారు చెప్పండి" ఏం చెప్పబోతున్నాడు అన్న ఆతృతతో అడిగింది అంజలి.

"చెప్పను" కారు విజయవాడవైపు వెళుతుంది.

"విజయవాడ వెళుతున్నామా?" అడిగింది అంజలి.

"ఇది తప్పితే ఇంకేదన్నా మాట్లాడు" అన్నాడు రవి.

"సరే కానీ.. ఇందాక ఆఫీసులో నాచురల్ ఎరువులతో ఫార్మింగ్ అన్నారు ఎవరు చేస్తున్నారు?"

"మన నారాయణగారి రెండెకరాలు కొన్నాడు రాజా. ఈ సంవత్సరం దాంట్లో కేవల సహజ పద్ధతుల్లో పండించి దిగుబడి చూసి దాన్ని బట్టి అందులోనూ ఈ విధానాన్ని పరిచయం చేయాలి. ఈ ఆలోచన ఈ మధ్య చాలామందికి వస్తుంది. ఫారిన్‌లో కెమికల్స్ వాడకుండా పండించిన వాటికి చాలా డిమాండు ఉందంట. కృత్రిమ రసాయనాలు, పురుగుల మందులవల్ల, జబ్బులు పెరిగిపోతున్నాయి. భూమిలో సారం తగ్గుతుంది, హైబ్రీడు విత్తనాలవల్ల కూరగాయలులాంటివి ఉత్పత్తి ఎక్కువుంటుంది. ఎక్కువ షెల్ఫ్ లైఫ్ ఉంటుందేమో కానీ సారం ఉండటంలేదు. రుచి ఉండటంలేదు.

"వ్యవసాయంలో విప్లవం రావాలి. అంటే ఉత్పత్తి ఒక్కటే పెరగటంకాదు. తెలుసా ప్రపంచంలో పండించే ఆహారంలో రెండవ వంతు వృధాగా అవుతుంది. ఆహారం పారేయటం ఫ్యాషన్ అయిపోయింది. మంచి పోషక విలువలతో సహజంగా పండించి, వృధా తగ్గిస్తే పండించే ఆహార ధాన్యాలు అందరికీ సరిపోతాయి."

"మనలో సగం సమస్యలకు కారణం సావర్థం, ఆలోచనా రాహిత్యం నేను నా పిల్లలు సుఖంగా ఉండాలి. దానికోసం ఎవరి తలమీద ఎక్కి తొక్కినా పర్లేదు అనుకుంటారు. రొయ్యల బిజినెస్సు బాగుంది లక్షాధికారులవ్వాలని పంట భూములని రొయ్యల చెరువులుగా మార్చేశారు. వాణిజ్య పంటలమీద లాభం ఎక్కువొస్తుంది అని దాన్యం పండించటం మానేశారు.

పాలెంలో మన వాళ్ళకు చెప్పాను. వాళ్ళ పిల్లలు సిటీల్లో ఉంటున్నారు కదా. మంచి ఉద్యోగం ఉంటే సరే లేకపోతే ఇరుకుగుడిసెల్లో అనారోగ్యాల మధ్య ఉండటం ఎందుకు ఇక్కడకు రమ్మనమని మన వీరయ్య కొడుకు పిల్లలను తీసుకుని వచ్చేశాడు. రోజంతా చాలా కష్టపడినా గుడిసె అద్దె, నెలఖర్చులు చాలేవి కాదంట దానికి తోడు ఎప్పుడూ పిల్లలకు జబ్బులు. కోళ్ళఫారంలో పనులకు, మన సతీష్ దగ్గర చెయ్యటానికి ఉద్యోగాలు ఉన్నాయి, మనుష్యులే కరువయ్యారు పల్లెల్లో" అన్నాడు రవి.

"మీరీ పనులతో బిజీగా ఉంటే నేనేమో పనిలేక మీమీద అలిగి కూర్చున్నా చిన్నపిల్లలాగా" గిల్టీగా అంది అంజలి.

"నామీద అలిగేవాళ్ళు ఎవరున్నారు నువ్వు తప్పితే ఏం పర్లేదు. కాకపోతే నువ్వు అలిగానని చెప్పు. నాకు అర్ధం కాలేదనుకో కష్టంకదా" నవ్వాడు రవి.

"సరే ఇంతకీ ఎక్కడికి వెళుతున్నామో చెప్పండి ప్లీజ్" అంది అంజలి.

కారు విజయవాడ ఊరిలోకి వచ్చింది.

"ముందు అర్జంటుగా భోంచేయాలి. చాలా ఆకలేస్తుంది. నీకిక్కడ ఏమన్నా మంచి రెస్టారెంట్లు తెలుసా?" అన్నాడు రవి.

"విజయవాడ పెద్దగా తెలియదు"

కారు ఓ రెస్టారెంటు ముందు ఆపాడు. లోపల ఎ/సి సెక్షన్‌లోకి వెళ్ళారు.

"ఏమన్నా స్పెషల్ ఆర్డర్ చేస్తావా?" అన్నాడు.

"మీరు ఆర్డర్ చేసేదే నాకు కూడా. కిడ్నాప్ చేశారుగా... మీ ఇష్టం మరి" అంది అంజలి.

కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోజనం చేశారు. రవి ఎందుకో చాలా హుషారుగా ఉన్నాడు. ఆ మాటా అడిగింది "చాలా హుషారుగా ఉన్నారు. కలెక్టర్‌గారు మాట్లాడిన విషయం వల్లా?"

"ఓహో..దాని గురించి మాత్రమే కాదు. ఇంటికి వెళ్ళేలోపల చెపుతాలే"

"మళ్ళీ మిస్టీయరియస్‌గా మాట్లాడుతున్నారు" అంది.

"వెళ్దామా" లేచాడు రవి బిల్లు కట్టి ఓ రెండు కిళ్ళీలు కూడా కొన్నాడు, బైటకొచ్చి అంజలికి ఇచ్చాడు.

"ఈ కిళ్ళీల గోల మర్చిపోరా"

"ఎలా మర్చిపోతాను. కిళ్ళీ చూసినప్పుడల్లా. సరోజ పెళ్ళిలో ఓ పది కిళ్ళీలు దాచుకున్న నువ్వే గుర్తొస్తున్నావు" అన్నాడు రవి.

"సర్లే ఇప్పుడెక్కడికి" మాట మార్చింది అంజలి.

కారు ఓ పెద్ద బట్టల కొట్టు దగ్గర ఆగింది.

"హమ్మయ్య ఇప్పటికి విషయం అయ్యింది. నీరజకి, పిల్లలకు బట్టలు కొనటానికి నేను హెల్ప్ చేయాలి. అంతేనా?" అంది అంజలి.

"అవును. బాగానే గెస్ చేశావు"

"మరి వాళ్ళను కూడా తేవచ్చుకదా తనకు నచ్చినవి కొనుక్కుంటుంది"

"షాపింగ్ అంతా హైదరాబాదులో చేశాను. ఇంక ఏమీ కొనను అంది. ఇక అమ్మ వచ్చే శుక్రవారం కట్టుకుంటుంది. కొత్త బట్టలు తే అని చెప్పింది. నాకేమో కొనటం రాదు. అందుకని నిన్ను కిడ్నాప్ చేశా"

"మీ అక్క బట్టలు కొనటానికా? ఇంకా నాతో టైమ్ స్పెండ్ చెయ్యటానికేమో అనుకున్నా" నిరాశగా అనుకుంది అంజలి.

"ఏంటి ఆలోచిస్తున్నావు" అడిగాడు రవి.

"ఏం లేదు పదండి"

పిల్లలకు బట్టలు తీసుకుని చీరల సెక్షన్ వైపు నడిచారు.

"ఇది చాలా కష్టం నీరజకు ఏమి ఇష్టమో నాకెలా తెలుసు" అంది.

"పర్లేదు నీకు నచ్చింది తీసుకో" అన్నాడు.

నీరజకు ఓ చీర సెలెక్ట్ చేశాక, పక్కనే ఓ మంచి ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన చీర చూసింది. ఉల్లిపొట్టు రంగు చీరమీద వెండి తీగలు పరచుకున్నట్టు లతలు. చాలా బాగుంది. అమ్మో ఏడువేలా డబ్బులు తేవాల్సింది. అమ్మ అంటూనే ఉంది విన్లేదు తను. ఎంత బాగుందో ఈ చీర అనుకుంది అంజలి ఆ చీర కొంగు మీద వేసుకుని చూస్తూ.

చీరను చూస్తున్న అంజలిని గమనించాడు రవి. తనకు ఈ చీర బాగా నచ్చిందని అర్థం అయ్యింది. ఏమీ గమనించనట్లు 'ఇక వెళ్దామా' అన్నాడు. అంజలి ముందుకు వెళ్ళాక, అంజలికి నచ్చిన చీర కూడా ప్యాక్ చేయమని చెప్పాడు రవి.

బిల్లు కట్టి బ్యాగ్స్ తీసుకుని బైటకొచ్చారు.

"ఇంక ఇంటికి వెళుతున్నామా?" అంది

"ఏ అప్పుడే నా కంపెనీ బోర్ కొట్టిందా? నగల షాప్‌కి కూడా వెళ్ళాలి ఇంకా"

ఇంటికి ఫోన్ చేసి చెప్పింది అంజలి తను విజయవాడలో ఉన్నట్లు. లేకపోతే అన్నపూర్ణ కంగారు పడుతుందని.

నీరజకి, శ్రావణికి నెక్లెస్ సెట్స్ కొన్నాడు. సాత్విక్‌కు చేతిగొలుసుకొన్నారు.

"ప్రొద్దున్నుండి ఇన్ని డబ్బులు బ్యాగ్‌లో పెట్టుకుని తిరుగుతున్నారా?" అంది అంజలి.

"హమ్మయ్య ఈ షాపింగ్ పని ఎలాగో అయిపోయింది. అక్కకు సర్‌ప్రైజ్ చెప్పలేదు. పద బాదం పాలు తాగుదామా?" అన్నాడు రవి.

"బాదం పాలా!"

"పెళ్ళి భోజనం చేసి కిళ్ళీ వేసుకోకపోతే నీకు పాపం ఎలా చుట్టుకుంటుందో విజయవాడ వచ్చి సమోసా తిని బాదం పాలు తాగకపోతే అలా అన్నమాట" అన్నాడు.

"ఈ నగలున్నాయి మనదగ్గర తిన్నగా ఇంటికి వెళదాం ఎక్కడా ఆగొద్దు" అంది అంజలి.

"ఏం పర్లేదు. నగలు నా కంప్యూటర్ బాగ్‌లో పెడతాను. నగలని ఎవరికీ తెలియదు. ఇంక నా దగ్గరే ఉంటుంది. పద పద కార్లో కూర్చో"

బీసెంటు రోడ్డు దగ్గర ఖాళీ చూసి కారు ఆపాడు రవి. అప్పటికే సాయంత్రం ఐదు అవ్వటంతో రోడ్లన్నీ బాగా రద్దీగా ఉన్నాయి.

"మనం కొంచెం నడవాలి. ఈ సందుల్లోకి కారు రాదు అని అంజలి చెయ్యిపట్టుకుని బేకరి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు. సమోసాలు తీసుకొచ్చి ఇవి తింటూ ఉండు, బాదం పాలు తీసుకొస్తా" అని వెళ్ళాడు.

"బావా" అని ఎవరో దగ్గరకు వచ్చి పిలిచారు ఆశ్చర్యంగా. నవ్వుతున్న మొహం ఒక్కసారిగా మారిపోయింది.

అంజలి తలెత్తి చూసింది. ఎవరో ఓ అమ్మాయి, రవిని పిలుస్తుంది.

"అనితా బాగున్నావా?" అడిగాడు రవి.

"ఆఁ నువ్వేంటి ఇక్కడ ఇలా? విజయవాడ ఎప్పుడొచ్చావు?" అంజలి వంక ఎవరీ అమ్మాయి అన్నట్లు చూస్తూ అడిగింది.

"అనితా! తను అంజలి. అంజలి.. అనిత మా మేనమామ వాళ్ళ అమ్మాయి. ఇక్కడే విజయవాడలో ఉంటుంది" అని పరిచయం చేశాడు.

"ఇంటికి రావాల్సింది. అయినా ఇప్పుడు మాత్రం ఏమైంది? ఇంటికి పద. చాలారోజులయ్యింది చూసి" అంది అనిత.

"ఎవరీ అమ్మాయి?" అని మళ్ళీ అడిగింది.

"లేదు ఇప్పటికే ఆలస్యం అయింది బయలుదేరాలి" అన్నాడు రవి. అనిత ఏవో అందరిగురించి అడుగుతుంది. అంజలి మౌనంగా ఇద్దరివంకా చూస్తూ బాదం పాలు తాగుతుంది.

రవి ఎందుకలా సీరియస్‌గా అయిపోయాడు? ఏమన్నా కుటుంబ గొడవలేమో?

"నీరజ వదిన వచ్చిందంట కదా ఏదీ తీరిక దొరకటంల ఉద్యోగం కదా వచ్చే ఆదివారం వీలు చూసుకుని వస్తాలే నువ్వు ఇంట్లోనే ఉంటావుగా?" అంది అనిత.

"ఇంట్లోనే ఉంటా. నాకేం ఉద్యోగం లేదుగా" అన్నాడు రవి.

అంజలి వంక చూసి "బాదంపాలు తాగడం అయిపోయిందా అంజలి? వెళదామా" అన్నాడు.

"నాది అయిపోయింది. మీరు తాగలేదు" అంది అంజలి.

"వద్దులే. పద."

"వస్తా అనితా" అని బయలుదేరాడు. మౌనంగా రవి వెంట వెళ్ళి కారులో కూర్చుంది అంజలి. ఓ నిమిషం అలానే కూర్చున్నాడు రవి నెమ్మదిగా కారు పోనిచ్చాడు. కాస్త దూరం వెళ్ళాక "నాకు అనితతో మాట్లాడటం, తను కలవటం, నాకు నచ్చలేదని నువ్వు గమనించావు. ఏంటి విషయం అని అడగవా అంజలి."

"ఇది మీకు సంబంధించిన విషయం. చెప్పాలనుకుంటే మీరే చెపుతారు. లేకుంటే అది మీ ఇష్టం. నేనెలా అడుగుతాను?" అంది అంజలి.

కాసేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు రవి. రవి మూడ్ బాగోలేదని గమనించి బైటకు చూస్తూ కూర్చుంది అంజలి.

"అనిత మా మేనమామ కూతురు. చిన్నప్పట్నుండీ అందరూ మా ఇద్దరికి పెళ్ళి చేద్దామని అనుకున్నారు. అనిత నన్ను ఇష్టపడుతున్నట్లే ఉండేది. నాకు పెళ్ళిగురించి పెద్దగా ఆలోచించకపోయినా అనితే కదా నా భార్య అనుకునేవాడ్ని. కానీ నేను పల్లెటూర్లోనే స్థిరపడతానని తెల్చుకున్న రోజు, అనిత నన్ను పెళ్ళిచేసుకోనని చెప్పేసింది. బాధ్యతలేనివాడినంట. పల్లెటూరులో ఏం బావుకుంటావు? ఓ సంపాదన ఉందా? దర్జా ఉందా? అని నిలదీసింది. నేను ఒకప్పుడు సివిల్స్ ప్రిపేర్ అవుదామనుకున్నా. తను ఓ కలెక్టర్ భార్యగా తన బ్రతుకును ఊహించుకుంది. ఊహించుకున్నది తను, కానీ ఆ ఊహను నేను నాశనం చేసినట్లు మాట్లాడింది. తనకు అర్థం అయ్యేట్లు చెప్పటానికి చాలా ప్రయత్నించాను. పల్లెటూర్లో ఉండే, తను జాబ్ చేయాలంటే చేయొచ్చు. తన సుఖాలకు ఏం లోటుండదు అన్నా వినలేదు. చివరకు నాకు బాగా బాధ కలిగిన విషయం 'ఈ పేడకంపు మధ్య ఉంటూ అత్తమామల మధ్య ఉమ్మడి కాపురం చేయటానికి కాదు నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోటానికి ఒప్పుకుంది' అని అంది.

ఆ మాట అన్న తర్వాత ఇక మాట్లాడటానికి ఏమీ మిగల్లేదు అనిపించింది. విజయవాడలో లెక్చరర్‌గా ఉద్యోగం చేస్తుంది. పెళ్ళి అయ్యింది బ్యాంక్‌లో ఆఫీసర్‌గా చేస్తున్నాడతను"

మౌనంగా వింటోంది అంజలి. మనస్సు విరిగిపోయి అందుకే పెళ్ళిచేసుకోకుండా ఉండిపోయాడా?

కాసేపు ఊరుకుని రవి మళ్ళీ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. "ఎవరి జీవితం వాళ్ళు దిద్దుకునే హక్కు వాళ్ళకుంది. నేను చేసింది అదే. కానీ నేనంటే ఇష్టం అన్న అమ్మాయి అలా వికృతంగా మాట్లాడేసరికి తట్టుకోలేకపోయాను. మనుష్యులు తమ వాదన సరైనది అని ఋజువు చేసుకోటానికి, అవతల వాళ్ళను ఎంత కించపరచగలరో ఆ రోజు అనిత మాటలు, మా మామయ్య మాటలు విన్నాక అర్థం అయ్యింది.

ఈ అయిదేళ్ళూ పనికిరాని చుట్టరికం, ప్రేమలు అకస్మాత్తుగా మళ్ళీ గుర్తొస్తున్నాయి అందరికి. పెళ్ళి అయిపోయాక చుట్టం చూపుగా ఒక్కసారి కూడా అనిత రాలేదు మా ఇంటికి. కానీ గత సంవత్సరంగా, మా మేనమామ తెగ తిరుగుతున్నాడు ఎందుకో తెలుసా? తన చిన్నకూతురుతో నా పెళ్ళి జరిపించాలని. తనకు చదువు వంటపట్టలేదు. పెళ్ళిచేద్దామంటే అందరూ చదువులేదని మంచి వద్దంటున్నారు. ఏదో పల్లెటూళ్ళో ఉంటున్నా కదా తెలిసినవాడు వీడికి ఇచ్చి చేస్తే బాగుంటుందని ప్లాన్ వేసి అమ్మను కాకా పడుతున్నాడు.

ఇందాక అనిత ఏమందో విన్నావుగా. నీరజను చూడటానికి వస్తుందంట. అక్క రెండేళ్ళ క్రితం కూడా వచ్చింది. మరి అప్పుడు రాలేదే? వాళ్ళే తెలివిగలవాళ్ళు, మిగతావాళ్ళంతా పిచ్చోళ్ళు, వాళ్ళను మాయ చేయొచ్చు అనుకుంటారు."

నెమ్మదిగా రవి చెయ్యి మీద చేయి వేసింది అంజలి.

కొంచెం ఆవేశం అణుచుకున్నాడు రవి. "సారీ నా సోది అంతా చెపుతున్నాను" అన్నాడు.

"వదిలేయండి. దీని గురించి ఆలోచించొద్దు" అంది అంజలి. కాసేపు మౌనంగా డ్రైవ్ చేశాడు రవి. "ఇవాళ ఎంత ఆనందంగా గడిపానో, నీతో చెప్పాలనుకున్న విషయం చెప్పలేదు. నా మూడ్ అంతా ఖరాబు చేసింది."

"ఏం చెప్పాలనుకున్నారు?" అంది అంజలి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments